

تأثیر نانوذرات پلاسمونیکی بر کارایی سلول‌های فتوولتایک پلیمری

سیده محبوبه موسوی فر^{۱*}، محسن قاسمی^{۱,۲}، غلامحسین حیدری^۳

^۱ گروه فیزیک، دانشکده علوم، دانشگاه شهرکرد

^۲ مرکز پژوهشی نانوفناوری، دانشگاه شهرکرد

^۳ گروه فیزیک، دانشکده علوم، دانشگاه ملایر

Email: ghasemi.mohsen@sci.sku.ac.ir

m.mosavifar642@gmail.com

چکیده- در این مقاله، اثر نانوذرات پلاسمونیکی بر کارایی سلول‌های فتوولتایک آلی مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور سلول‌های فتوولتایک پلیمری در حالت متعارف و در حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره با ساختارهای $ITO/PEDOT:PSS/Ag/P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al$ و $ITO/PEDOT:PSS/P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al$ ساخته شدند. برای بهبود خواص پلاسمونیکی نقره پس از لایه‌نشانی، عملیات حرارت دهی در دو دمای متفاوت ۱۸۰ و ۱۲۰ درجه سلسیوس انجام گردید. پارامترهای فتوولتایک سلول‌ها تعیین و نقش نانوذرات پلاسمونیکی نقره بر عملکرد سلول تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان می‌دهد حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره باعث افزایش جذب لایه فعال سلول شده و درنتیجه بازده سلول‌های فتوولتایک پلیمری را بهبود می‌بخشد. کلید واژه- بازده جذب، پلاسمونیک، سلول فتوولتایک پلیمری، نانوذرات نقره

The effect of plasmonic nanoparticles on the performance of polymeric photovoltaic cells

Sayyideh Mahboubeh Mousavifar¹, Mohsen Ghasemi^{1,2*}, Gholamhosain Haidari³

¹Department of Physics, Faculty of Sciences, Shahrekord University

²Nanotechnology Research Center, Shahrekord University

³Department of Physics, Faculty of Sciences, Malayer University

Abstract- In this paper, the effect of plasmonic nanoparticles on performance of organic photovoltaic cells has been investigated. For this purpose, polymer photovoltaic cells were fabricated in the conventional structure as well as the presence of silver plasmonic nanoparticles, with the structures $ITO/PEDOT:PSS/P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al$ and $ITO/PEDOT:PSS/Ag/P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al$, respectively. In order to enhance the plasmonic properties of the Ag, after deposition, heat treatment was performed at two different temperatures of 180 °C and 120 °C. The photovoltaic parameters of the cells were determined and the role of silver plasmonic nanoparticles on the performance of the cell was analyzed. The results show that the presence of silver plasmonic nanoparticles increases the absorption of active layer and, consequently, improves the efficiency of the polymer photovoltaic cells.

Keywords: Absorption efficiency, Plasmonic, polymer photovoltaic cell, Silver Nanoparticle

شکل ۱: ساختار نوعی سلول خورشیدی با نانوذرات پلاسمونیکی نقره.

شکل ۱ طرح نمادین از ساختار سلول فتوولتاییک تحت مطالعه در حضور نانوذرات نقره را نشان می‌دهد. در ساخت سلول فتوولتاییک پلیمری بدون حضور نانوذرات با ساختار (۱) ابتدا لایه‌های تجاری در دسترس ITO را به عنوان آند با مقاومت سطحی Ω/sq ۱۵ با استفاده از اسید کلریدریک سوپش دادیم. سپس فرآیند شست و شو با استفاده از استون، ایزو-پروپانول، اتانول و آب دیونیزه، برای هر کدام به مدت ۵ دقیقه درون دستگاه آلتراسونیک انجام شد. در ادامه لایه انتقال دهنده حفره PEDOT:PSS با روش لایه‌نشانی چرخشی با سرعت چرخشی ۳۲۰۰ دور بر دقیقه و زمان چرخش ۴۰ ثانیه لایه نشانی گردید. پس از لایه‌نشانی به مدت ۱۵ دقیقه در دمای 120°C عملیات بازپخت انجام شد. برای تهیه نسبت ۱:۱ از P3HT:PCBM ۰/۰۱۷ g در mL ۱ دی کلروبنزن و همچنین ۰/۰۱۷ g از PCBM در mL ۱ دی کلروبنزن مجزا از هم، به مدت ۶۰ دقیقه در دمای 45°C حل شد. پس از این مرحله، دو محلول به مدت ۲۴ ساعت در دمای محیط مخلوط شدند. پس از مراحل آماده سازی، P3HT:PCBM با روش لایه‌نشانی چرخشی با سرعت چرخشی ۱۲۰۰ دور بر دقیقه و زمان چرخشی ۶۰ ثانیه لایه نشانی شد. جهت افزایش ضخامت لایه جاذب P3HT:PCBM لایه‌نشانی در دو مرحله پشت سرهم دو مرتبه تکرار گردید. سپس به مدت ۲۰ دقیقه در دمای 150°C نمونه مورد بازپخت قرار گرفت. لایه BCP به عنوان سد کننده اکسیتونی با ضخامت ۱۱ nm و سپس LiF با ضخامت $1/2 \text{ nm}$ و در نهایت کاتد Al با ضخامت 100 nm به روش تبخیر حرارتی لایه‌نشانی گردیدند. به منظور بررسی اثر نانوذرات پلاسمونیکی بر عملکرد سلول خورشیدی مورد نظر در ساختار (۲)، با استفاده از دستگاه تبخیر حرارتی نقره در فشار نهایی $5 \times 10^{-5} \text{ mbar}$ به ضخامت اسمی 4 nm بر روی لایه ITO/PEDOT:PSS لایه‌نشانی شد. جهت بهره‌وری از خاصیت پلاسمونیکی نقره پس از لایه‌نشانی ملزم به حرارت‌دهی هستیم. این فرآیند در دو دمای مختلف بالا و پایین انجام می‌شود تا نقره تحت تأثیر خاصیت تجمع پذیری، از حالت نزدیک به لایه‌ای یکنواخت خارج شود و

۱- مقدمه

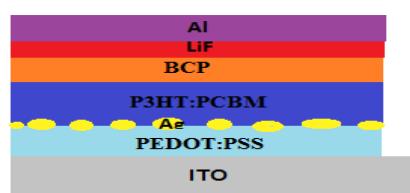
در دهه‌های اخیر با بروز بحران‌های زیست محیطی و همچنین کاهش منابع انرژی تجدیدناپذیر، توسعه فناوری سلول‌های فتوولتاییک به عنوان منابع جدید تولید جریان الکتریکی از نور مورد توجه قرار گرفته است. سلول‌های فتوولتاییک آلی بدلیل سهولت ساخت، روش‌های متعدد ساخت، هزینه‌ی کم ساخت و امکان تولید بر روی بسترهای انعطاف‌پذیر و در مساحت‌های بزرگ توجه محققان و صنایع زیادی را به خود جلب کرده است. سلول فتوولتاییک ارتقاء یافته با نانوذرات پلاسمونیکی، نسل جدید سلول‌های فتوولتاییک است که با افزوده شدن نانوذرات فلزی با استفاده از فرآیندهای متعدد باعث گیراندزی نور در سلول، افزایش جذب نور فرودی و درنتیجه افزایش تولید الکتریسیته توسط سلول فتوولتاییک می‌شود. در سلول‌های فتوولتاییک فرایند تبدیل نور به جریان الکتریکی شامل جذب فوتون، تولید اکسایتون، جدایش اکسایتون و ترابرد بار به سمت الکترودها در لایه فعال سلول رخ می‌دهد [۱]. در این پژوهش ابتدا سلول فتوولتاییک پلیمری متعارف، با پیوند ناهمگون حجمی با لایه فعال P3HT:PCBM در حضور لایه‌های میانگیر انتقال دهنده حفره و سد کننده اکسایتونی تهیه و سپس سلول ارتقاء یافته با حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره در ادامه به بررسی و تجزیه تحلیل نقش پلاسمونیکی نانوذارت نقره بر عملکرد سلول فتوولتاییک پلیمری پرداخته شد.

۲- مواد و روش

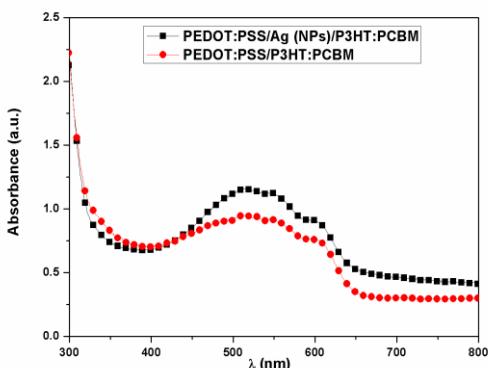
به منظور بررسی اثر نانوذرات پلاسمونیکی نقره در سلول فتوولتاییک آلی پلیمری، دو ساختار زیر را در نظر گرفتیم: ساختار (۱):

ITO/PEDOT:PSS /P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al ساختار (۲):

ITO/PEDOT:PSS/Ag/P3HT:PCBM/BCP/LiF/Al

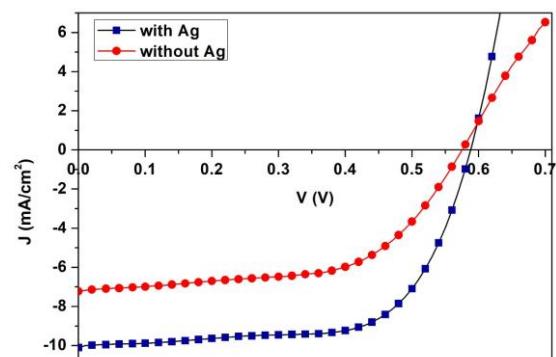

در لایه فعال پلیمر: فولرین کمتر از الکترون‌هاست. این بدین معناست که حفره‌ها آهسته‌تر از الکترون‌ها به فصل مشترک‌ها می‌رسند. از سوی دیگر، میدان الکتریکی موضعی در مجاورت نانوذرات نقره که با تشیدید پلاسمون‌های سطحی موضعی نانوذرات ایجاد می‌شود، با افزایش فاصله از ذره، کاهش می‌یابد. بنابراین، حفره‌های نزدیک به فصل مشترک بین لایه‌های میانگیر و فعال می‌توانند از میدان الکتریکی قوی‌تری بهره‌مند شوند و باعث تسریع در انتقال حفره‌ها به آند می‌شود.

شکل ۳: طیف جذب لایه‌های میانگیر و فعال با حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره و بدون حضور آن‌ها

اثرات ناشی از حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره و عدم حضور آن‌ها در منحنی مشخصه J-V در حالت روشنایی، تحت تابش با شدت ۱۰۰ mW/cm² در استاندارد AM ۱/۵، در شکل ۴ نشان داده شده است.

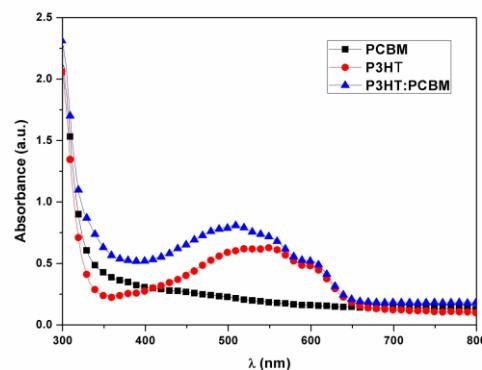

شکل ۴: منحنی مشخصه چگالی جریان- ولتاژ، با حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره و بدون حضور آن‌ها تحت روشنایی

به حالت نزدیک به نانوذرات مجزا بیشتر تبدیل گردد. بنابراین در کوره در شرایط خلاً ابتدا به مدت ۱۵۰ دقیقه در دمای بالای ۱۸۰°C و سپس به مدت ۱۸۰ دقیقه در دمای پایین ۱۲۰°C مورد بازپخت قرار گرفت. پس از این مراحل لایه سدکننده اکسیتونی BCP و کاتد LiF/Al انباست گردیدند. همه شرایط آزمایش برای دو ساختار یکسان در نظر گرفته شد.

۳- بحث و نتایج

طیف جذب P3HT:PCBM و P3HT در شکل ۲ نشان داده شده است. P3HT دارای باند جذب گسترده و قوی در طول موج ۴۰۰ nm تا ۶۵۰ nm است و PCBم دارای جذب قوی در محدوده فرابنفش با طول موج ۳۰۰ nm تا ۳۵۰ nm است. همان‌گونه که در شکل ۲ دیده می‌شود پس از مخلوط کردن PCBm و P3HT، مقدار جذب در ناحیه جذبی P3HT و در ناحیه جذب اشعه ماوراء بنفش PCBm تقویت می‌شود، که به علت برهم‌نهی جذب و اثر ناهمگونی PCBm و P3HT است [۲].

شکل ۲: طیف جذب PCBM، P3HT و P3HT:PCBM بر حسب طول موج

به منظور نشان دادن بهمود کارایی سلول فتوولتاییک دارای نانوذرات پلاسمونیکی، طیف جذب با حضور نانوذرات نقره و بدون حضور آن‌ها مطالعه شد. شکل ۳ مقایسه طیف جذب دو ساختار زیر را نشان می‌دهد:

ITO/PEDOT:PSS/Ag/P3HT:PCBM
ITO/PEDOT:PSS/P3HT:PCBM

با مقایسه دو منحنی، شدت جذب در حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره به طور واضح افزایش یافته است. همچنین در ساختار لایه پلیمری، تحرک پذیری حفره‌ها

کند و درنتیجه منجر به کارایی بهتر سلول‌های فتوولتاویک آلی پلیمری می‌شود [۲۳].

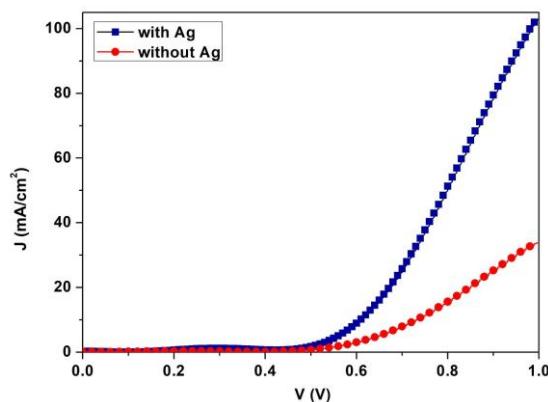
منحنی مشخصه چگالی جریان- ولتاژ سلول‌ها در وضعیت تاریکی نیز در شکل ۵ نشان داده شده است. چنانچه از شکل پیداست تزریق حامل بار درون سلولی که دارای نانوذرات نقره است به شکل مؤثرتری انجام می‌شود به طوری که در ولتاژ اعمالی ۱ ولت، جریان سلول در حدود ۵ برابر سلول بدون نانوذرات نقره است که اهمیت بررسی اثرهای الکترونیکی منتج از نانوذرات نقره در کنار اثرات اپتیکی و اهمیت آنها را نشان می‌دهد [۴].

۴- نتیجه‌گیری

عملکرد سلول فتوولتاویک آلی پلیمری در حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره و بدون حضور نانوذرات بررسی شد. از آنجایی که میدان الکتریکی ایجاد شده در حضور نانوذرات پلاسمون‌های سطحی موضعی با فاصله از فصل مشترک کاهش می‌یابد، مناسب‌ترین مکان برای لایه‌نشانی نانوذرات نقره و بهره‌مندی از خواص آن در حد فاصل بین لایه میانگیر PEDOT:PSS و لایه فعال P3HT:PCBM می‌باشد. پس از مشخصه‌یابی و بررسی پارامترهای سلول فتوولتاویک پلیمری، نتایج نشان می‌دهد حضور نانوذرات نقره به دلیل تشدید پلاسمون‌های سطحی موضعی باعث افزایش جذب نور در مقایسه با سلول بدون حضور نانوذرات نقره می‌شود که در نتیجه آن تولید اکسیتیون بیشتر و افزایش جریان مدار کوتاه و به طور کلی افزایش کارایی سلول را به همراه دارد.

مراجع

- [1] S. Gunes, H. Neugebauer, N.S. Sariciftci, Organic Solar Cells: Device Physics, Processing, Degradation, and Prevention, *Chem. Rev.*, Vol. 107, No. 4, pp. 1324–1338, 2007.
- [2] J. Mulleroa, M. Kaiser, V. Nadazdy, P. Siffalovic, E. Majkova, Optical absorption study of P3HT:PCBM blend photo-oxidation for bulk heterojunction solar cells, *Solar Energy*, vol.134 , No.4, p. 314, 2016.
- [3] D. Qu, F. Liu, Y. Huang, W. Xie, Q. Xu, Mechanism of optical absorption enhancement in thin film organic solar cells with plasmonic metal nanoparticles, *Optical Society of America*, Vol. 19, No.24, pp. 24795-24803, 2011.
- [4] J. Blakesley, D. Neher, Relationship between energetic disorder and open-circuit voltage in bulk heterojunction organic solar cells, *Phys. Rev. B*, vol.84, No. 7, p. 210, 2011.

شکل ۵: منحنی مشخصه چگالی جریان- ولتاژ، با حضور نانوذرات پلاسمونیکی نقره و بدون حضور آن در تاریکی.

پارامترهای فتوولتاویک این دو سلول در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: مشخصات سلول‌های فتوولتاویک

شماره سلول	مشخصه‌ی سلول	J_{sc} (mA/cm ²)	V_{oc} (V)	η_P (%)	FF (%)
۱	سلول متعارف	۷/۲۲	۰/۵۷	۲/۴۰	۵۸/۳
۲	سلول دارای نانوذرات پلاسمونیکی	۱۰/۱۰	۰/۵۸	۳/۸۸	۶۶/۲

از مقایسه پارامترهای فتوولتاویک مربوط به این دو ساختار در می‌یابیم که با اضافه کردن نانوذرات نقره در سلول‌های فتوولتاویک پلیمری P3HT:PCBM، مقدار جریان مدار کوتاه (J_{sc}) از مقدار ۷/۲۲ به ۱۰/۱ (mA/cm²) و ضریب پرشدگی (FF) از مقدار ۵۸/۳ به ۶۶/۲ به ۳/۸۸ افزایش می‌یابد. همان‌گونه که دیده می‌شود با توجه به ضریب پرشدگی، سلول شماره ۲ از رفتار دیودی مناسب‌تری نسبت به سلول ۱ برخوردار است. با توجه به شبیه نمودار شکل ۴ برای مقادیر J_{sc} و V_{oc} مقاومت سری سلول ۲ کاهش یافته و مقاومت موازی آن افزایش یافته است. این تغییرات می‌تواند به علت اثرات اپتیکی نزدیک و دور میدانی منتج شده از نانوذرات نقره ایجاد شده باشد که باعث افزایش بازده جذب و تولید اکسیتیون‌های بیشتر در سلول می‌شود. این عمل به طور مستقیم به افزایش جریان فوتونی کمک می‌-